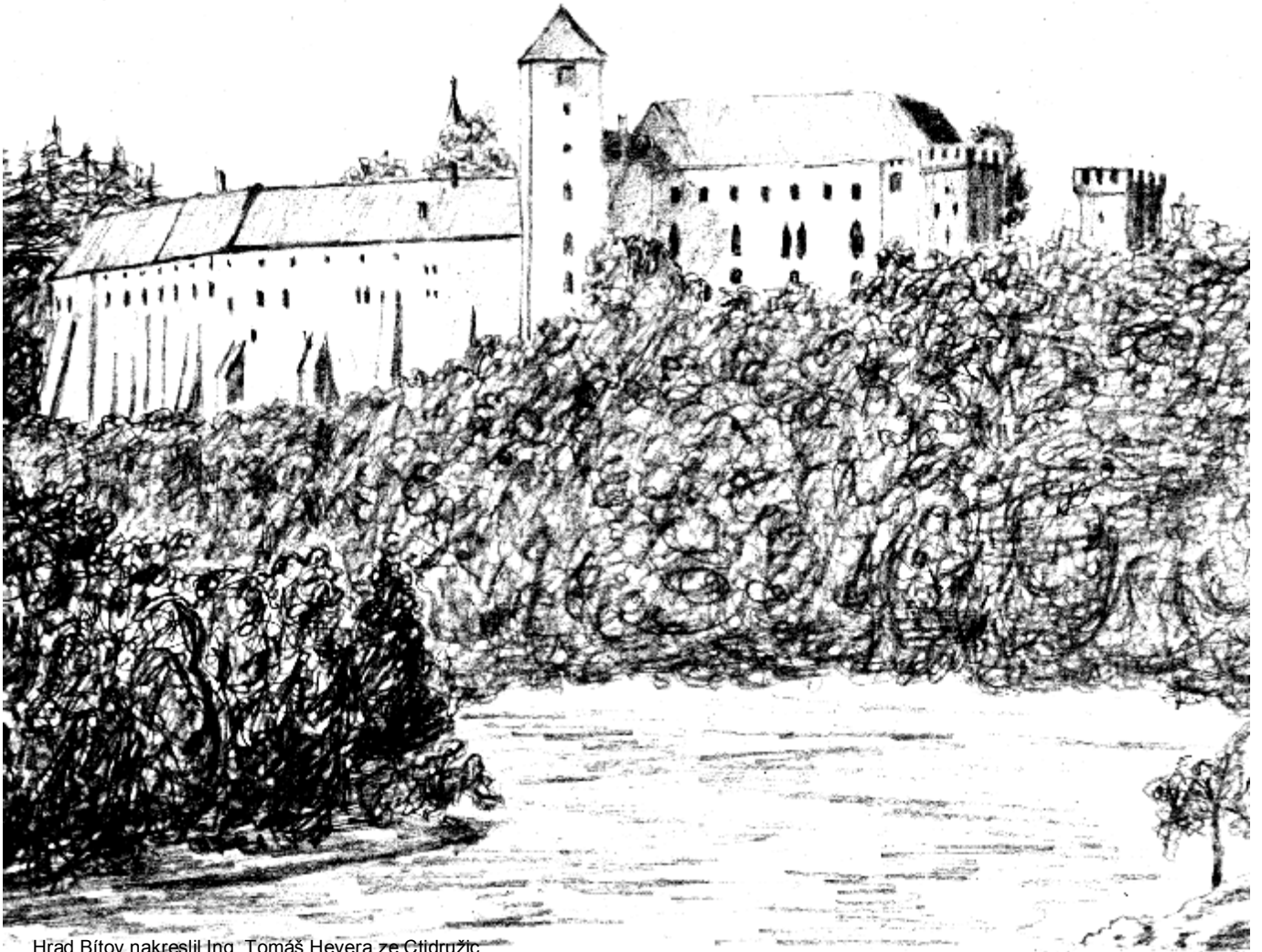

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ
VRANOV NAD DYJÍ A PŘÍMĚTICE-BÍTOV

Hrad Bítov nakreslil Ing. Tomáš Hevera ze Ctidružic

VRANOV PŘÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN PRÁČE
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
PROSIMĚŘICE VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
TĚŠETICE LUBNICE LUKOV

VBZ

Co znamená tato zkratka? Může se stát pro mnohé pomůckou pro každodenní život. Zvláště pro chvíle, kdy se rozhodujeme, jak se zachovat, co říci, co udělat, co neudělat. VBZ jsou totiž začáteční písmena tří slov: VŠECHNO BUDE ZVEŘEJNĚNO.

Při posledním soudu, kterého se dočkáme všichni, nikdo se mu nevyhne, bude zveřejněno úplně všechno. Například zveřejněno bude, co jsme říkali o svém nadřazeném za jeho zády, a to přímo před ním. Zveřejněno bude, jaké jsme měli úmysly, když jsme se o něco zasazovali. Zveřejněno bude, v čem jsme použili plnou pravdu a v čem jen polopravdu či lež. Zveřejněno bude, kdy jsme chtěli druhým opravdu pomoci, ale i to, jestli jsme je chtěli nepřiměřeně využít, či s nimi manipulovat. I v dnešní spletité politické situaci, kde je mnoho osočování, nařčení, vidíme, že v některých kauzách se plné pravdy zde na zemi nedočkáme. A na to už se těším, až se na věčnosti tyto případy otevřou v plném světle. Mnohým zřejmě i spadne spodní čelist a poklesnou nabubřelá ramena... a naopak jiní, kteří vypadali jako prohrávající, obstojí s čistým štítem...

VZB: čeká nás tedy hodně zajímavých rozuzlení a možná, že budeme v mnohém překvapeni. Ale pozor. Zveřejněno bude i vše z našeho života, ba i nejtajnější myšlenky a úmysly. Jaký závěr z toho vyvodit? Není třeba žít ve strachu vzhledem k VBZ, ale je třeba žít tak, aby nebylo důvodu obávat se toho, co z mého života bude zveřejněno. Navíc platí, že hříchy které jsme vyznali s opravdovou lítostí ve svaté zpovědi jsou odpuštěny, zahlazeny, a budou-li snad i ty zveřejněny, tak ne na svědectví proti nám, ale jako svědectví o velkém Božím milosrdenství a dobrotě. Hříchy vyznané ve svaté zpovědi tak nebudou při konečném VBZ k našemu pokoření a ostudě, ale k vděčnosti za Boží milosrdenství. Žijme tedy tak, abychom se nemuseli obávat VBZ. *otec Marek Dunda*

Dvě dobré zásady pro život:

- O těch, co nejsou přítomni, si zvykej mluvit tak, jako by stáli vedle tebe!

- A je-li třeba mluvit o cizích nedostatcích,

mluv o nich způsobem, jak bys chtěl, aby druzí mluvili o tvých chybách...

Není to lehké, ale stojí za to se to učit...

Prožíváme rok naší diecéze

Letošní rok 2007 vyhlásil náš otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle za rok diecéze. Brněnská diecéze zaujímá přibližně rozlohu Jihomoravského kraje a tvoří ji 21 děkanátů. Farnosti FATYMu patří do děkanátu moravsko-krumlovského (Prosiměřice, Práče a Těšetice), znojemského (Přímětice) a vranovského (ostatní farnosti FATYMu od Citonic a Olbramkostela až po Korolupy a Stálky a také Lubnice a Vratěnin, pro které rovněž vychází tento Zpravodaj). Jen pro zajímavost: naše adoptivní farnost Jeníkov patří do diecéze Litoměřické, která se zhruba kryje s Ústeckým a Teplickým krajem.

V tomto roce máme víc děkovat Pánu Bohu za všechny milosti, které v naší diecézi přijali naši předkové i my. Je dobré si vykonat soukromou či společnou pouť do katedrály svatého Petra a Pavla a tam se modlit za naši diecézi. K roku diecéze je připraveno mnoho programů. Více informací naleznete na www.biskupstvi.cz.

Doporučujeme i modlitbu za diecézi.

otec Marek Dunda

Modlitba k výročí 230 let brněnské diecéze

Všemohoucí Bože,
děkujeme ti za všechny dary a milosti,
kterými jsi zahrnul nás
i předcházející generace naší diecéze.

Prosíme tě, pomáhej nám,
ať v rozdílnosti našich služeb
zůstaneme věrni svému poslání,
stáváme se uprostřed dnešní společnosti
znamení a darem tvé lásky.

Dej, ať jsme pevně spojeni s Kristem
i navzájem mezi sebou,
aby tě skrze nás ostatní poznávali –
jako Otce a záruku naplnění smyslu života.

Na přímluvu Panny Marie, Matky církve,
patronů svatého Petra a Pavla
i všech dalších světic a světců,
spojených s brněnskou diecézí i s celou církví,
o to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Uplynulý čtvrtrok ve zkratce:

V Citonicích se konal 2x turnaj v malé kopané za účasti asi 180 hráčů. V kategorii mladších bylo z 9 družstev 7 diskvalifikováno (měli v týmech starší hráče). ● V Prosiměřicích proběhla po obci sbírka na zvony. V průběhu dne se vybralo 62.000,-Kč + dodatečné dary tuto částku ještě navýšili téměř na 80.000,-Kč. Všem občanům Prosiměřic, kteří přispěli, touto cestou děkujeme. Pán Bůh zaplať. ● Ve třech autobusech jsme vyrazili na pouť do katedrály,

navštívili diecézní muzeum a prožili fajn odpoledne. ● Na ministrantskou pouť jelo do Říma 12 ministrantů, 2 kněží a jeden pan kostelník. ● V Přímětích a Štítarech biskup Vojtěch uděloval svátost biřmování. V kázání řekl: „Chtěli byste skončit tak, jako Ježíš - na kříži?“ Křesťanství není jen o tom, že si vybírám to, co se mi líbí. ● Proběhlo květnové setkání „lyžařů“ na faře v Prosiměřicích (těch kteří se skamarádili v zimě při pobytu na horách) ● S dětmi a mládeží

jsme navštívili krokodýlí farmu s asi 80 živými exponáty. ● V Banticích se ve fotbale s místními borci utkali ministranti z Běhařovic. ● Putovali jsme pěšky z Prahy do Jeníkova. ● Byly lidové misie ve Starém Petříně. ● Začínáme budovat centrum tiskového apoštolátu v Lančově. ● Byl Superden ve Vranově. ● Při FATYMSkých slavnostech jsme opekli čuníka. ● Proběhla Vranovská Porta. ● Na TV-MIS.cz je již přes 150 titulů. ● Začalo léto... Letní akce viz násl. strana...

Chystá se a srdečně zveme:

☺ V sobotu 30.6.2007 v 9.00 začíná pouť diecéze v katedrále svatého Petra a Pavla v Brně, nazvaná „**Pouť ke kořenům víry.**“

- ☺ Ve čtvrtek 5.7. v 16.30 bude náš otec **biskup Vojtěch v Mikulčicích slavit mši svatou** u příležitosti svátku věrozvěstů svatého Cyrila a Metoděje. I tato pouť je součástí oslav roku brněnské diecéze.
- ☺ V červenci proběhne celkem **8 táborů a 6 chaloupek** pro děti a mládež. Konají se na farách a na našich dvou stanových tábořištích v Lísku a na Bábovci...
- ☺ V sobotu 21.7. se **na Hradišti rozloučíme se sestrami boromejkami**, které na Znojemsku působily 49 let. Po mši svaté nám zahrají divadlo o sv. Anežce.
- ☺ V sobotu 21.7. v 19.00 bude **poutní mše svatá** v kapli svaté Anny v **Onšově**.
- ☺ V neděli 22.7. v 11.11 se koná **pouť ke svaté Máří Magdaléně v Lančově**.
- ☺ 15.-21.7. se uskuteční pobyt rodin z přímětické farnosti v Cizkrajově.
- ☺ V neděli 29.7. v 19.00 bude otec děkan Jindřich Bartoš sloužit mši svatou na zřícenině **hradu Cornštejna** a o týden později v neděli 5.8. v 18.00 **na Novém hrádku**.
- ☺ V sobotu 4.8. v 17.00 bude v Zadních Hamrech sloužena před kaplí mše svatá u příležitosti **hamerského posvícení**.
- ☺ 5.-9.8. bude otec Pavel Sobotka s mládeží sjíždět řeku Vltavu.
- ☺ 6.-9.8. **TYNAF v Lukově**, od 27.-30.8. bude **TYNAF v Příměticích**, od pondělí 27.8. bude také **TYNAF na Bítově**.
- ☺ V neděli 9.8. v neděli bude slavena mše svatá při **posvícení na Šumné** (už v novém kostele – dokončovací práce budou pokračovat). Děkujeme všem, kteří podporují stavbu kostela na Šumné a i nadále prosíme o štědrost. Č.ú.: 182356859/0300.
- ☺ V neděli 12.8. v 9.15 oslavíme **poutní mši sv. ve Vranově nad Dyjí** Nanebevzetí Panny Marie. **Poutní mše sv. na hradě Bítově** bude 12.8. v 11.00 (od lurdského pramene u hradu vycházíme v 10.45). Mše na hradě budou opět i v úterky v 17.00.
- ☺ V neděli 12.8. v 8.30 bude **první sv. přijímání v Milíčovicích** a následující neděli (pravděpodobně také v 8.30) bude poutní mše svatá.
- ☺ 13.-19.8. jedeme na celostátní **setkání mladých v Táboře**. Info u kněží na mobilech nebo na www.tabor2007.signal.cz.
- ☺ 19.8. v neděli bude sloužena mše svatá při posvícení v Žerůtkách.
- ☺ Od 20. do 25.8. proběhne **VII. pěší pouť z Vranova na Velehrad**. Začínáme mši svatou v pondělí v 15.00 ve vranovském chrámu. V sobotu vypravíme opět autobus.
- ☺ Ve středu 22.8. bude **lucerničková mše sv. u Červené kapličky**. Sraz na parkovišti nad hradem Bítovem je ve 20.00. Svíčky a lampionky sebou!
- ☺ V sobotu 1.9. se koná v rámci roku diecéze **Pouť rodin** ve Žďáře nad Sázavou.
- ☺ 22.9. v sobotu pořádáme **moravskou pouť** do naší adoptované farnosti **do Jeníkova u Duchcova**. Vypravujeme autobusy. Všechny srdečně zveme.
- ☺ **Adorační dny** budou: ve Štítarech v neděli 30.9., ve Vranově v pondělí 1.10., v Olbramkostele v pátek 5.10., v Lančově ve středu 10.10.
- ☺ Celostátní podzimní setkání členů iniciativy **Čistá láska** bude ve Vranově nad Dyjí o víkendu od 12. do 14. října.
- ☺ Příští setkání mládeže **AIN KARIM** bude v Lechovicích v sobotu 13. října v 16.00.
- ☺ Už teď prosíme o modlitbu za **lidové misie**, které bude FATYM pořádat na podzim, a to v Hartvíkovicích od 21. do 28. října a v Bánově od 18. do 25. listopadu.
- ☺ Připravuje se žehnání opravených **varhan v Bítově** s koncertem (termín upřesníme).

Nastává čas dnů odpočinku a tak jsme se rozhodli v tomto Zpravodaji pohovořit o dni, který v našich krajích býval dnem odpočinku i v jiných ročních obdobích než jen v létě.

Co Bůh činí, dobře činí, aneb kde se vzala neděle

Dnes se zdá, že se sedmidenním týdnem přišli již v osmém století př.n.l. babylonané. Byli to velcí hvězdáři a jako takoví znali sedm pohyblivých nebeských těles: Slunce, Měsíc a planety Merkur, Venuše, Mars, Jupiter a Saturn. Po nich pojmenovali a jim zasvětili jednotlivé dny. O nějakém pravidelně se opakujícím dni odpočinku se však v jejich kultuře nedozvídáme. Ani v královké římské době tomu nebylo jinak. Na konci osmého století př.n.l. sabinský král Numa Pompilius, velký organizátor veřejného i náboženského života, nařídil jen několik nepravidelných dní odpočinku, kdy se občané nesměli věnovat veřejným záležitostem.

S pravidelným dnem odpočinku přichází Boží zjevení izraelskému národu. Když čteme hned na začátku Písma svatého zprávu o stvoření světa, narazíme na větu, která se zde nápadně hned několikrát opakuje: „Bůh viděl, že je to dobré.“ K dobru stvoření patří také určité plynutí času: zejména sedmý den, ve kterém Bůh dokončil své dílo, odpočinul od díla a tento sedmý den požehnal a posvětil. Právě tímto Božím jednáním je zdůvodněno v Desateru třetí přikázání: „Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat,... ..ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha... On sedmého dne odpočinul a oddělil tento den jako svatý.“ (2. kniha Mojžíšova 20,8-11)¹.

Dle Bible (2. knihy Mojžíšovy) dal na kamenných deskách Desatero Mojžíšovi Bůh na hoře Sinaj.

Desatero – strážce lidských hodnot

Na Desatero se mnozí lidé dívají z různých úhlů pohledu. Nechybí ti, kteří o něm ve jménu svobody, kterou povyšují na nejvyšší hodnotu², hovoří jako o nelidském omezování. Jiní vnímají Desatero jako deset příkazů, které je velice těžké nést na bedrech. Jsou ale i takoví (a najdou se i mezi nevěřícími), kteří o Desateru hovoří velice pochvalně jako o strážci člověčenství.

¹ Pro zajímavost uvedme, že v bibli se nachází ještě i jiné zdůvodnění odpočinku sedmého dne: pamatuj Izraeli, že i tys byl otrokem v egyptské zemi a dopřej odpočinek sobě, svým služebníkům, otrokům i zvířatům (5. Mojžíšova 5,12-15). Tato motivace se dá nazvat sociální. Nařizuje odpočinek i pro otroky. Starověk něco podobného nezná, a bohužel ani v naší pokrokové době mnozí zaměstnavatelé nedopřejí pravidelný odpočinek svým zaměstnancům.

² Dle mého skromného mínění takto chápaná svoboda není svobodou, ale spíše cohcárnou – dělám si, co chci.

Jaké hodnoty ochraňuje třetí přikázání? Zdůrazňuje hodnotu odpočinku od práce. To proto, aby se člověk přemírou práce úplně nevyčerpal. Odpočinek dává odstup od práce. Ve volném dni se mohu nad svojí prací zamyslet: zda ji dělám dobře, mohu zhodnotit její výsledek, mohu v klidu plánovat,... Je dokázáno, že **odpočinek zvyšuje efektivitu práce**. Naši draví novokapitalističtí zaměstnavatelé však chtějí mít ve svých firmách, dílnách a obchodech často pracovníky přetížené a nespokojené. Odpočinek tedy práci prospívá, ale nejen to. Odpočinek také práci relativizuje. **Upozorňuje na to, že práce není jediná hodnota na světě, ale jsou tu ještě přátelé, koníčky a ne na posledním místě rodina.** Třetí přikázání Desatera však zejména chce vytvořit v životě člověka prostor pro setkání s Bohem: tento den ti má být svatý. Posvěť jej bohoslužbou.

Kde se vzaly názvy dnů?

Evropské jazyky se dají roztrdit do několika skupin podle toho, jaký název používají pro sedmý den. Jazyky románské, které vycházejí z řecko-římské kultury, se pro názvy dnů inspirovaly jmény jednotlivých božstev (názvy planet). Jako příklad vezmeme italštinu:

pondělí – lunedì (den Luny – Měsíce), úterý – martedì (den Marsu), středa – mercoledì (den Merkuru), čtvrtek – giovedì (den Jupiteru), pátek – venerdì (den Venuše). Den šestý není v italštině dnem Saturnu³, ale užívá se název sabbato, který kopíruje židovské slovo sabbath, znamenající odpočinek⁴. Den sedmý, který ale rozhodně v řecko – římské kultuře nebyl dnem odpočinku, odvozoval svůj název od Slunce⁵.

Dominica – den Páně

Dnešní italština však pro sedmý den používá tajemné slovo domenica. Kde se vzalo? Zde už se projevuje nepopíratelný vliv křesťanství. Už v poslední knize Bible - v novozákonní knize Zjevení sv. Jana se hovoří o dni Páně (Zjevení 1,10).

³ Tak je tomu např. v angličtině: Saturday nebo i v němčině: Samstag. Planety Merkur, Venuše Mars, Jupiter a Saturn jsou planetami Sluneční soustavy, které jsou vidět pouhým okem. Jsou proto známy lidem od pradávných dob. Jak známo, planety se po obloze pohybují na pozadí hvězd – stálic, jsou také jasnější a neblíkají. Právě proto už od starověku byla tato vesmírná tělesa zbožšťována.

⁴ Se slůvkem sabbath se setkáváme i v jednom českém jménu: Alžběta - Elisabeth – Élí-sabbath. Poslední slovo je hebrejské a znamená Bůh můj je odpočinek.

⁵ Toto označení si podržely germánské jazyky němčina: Sonntag, angličtina: Sunday.

Tento den se pravidelně opakuje a je to první den po sobotě v židovském kalendáři (Jan 20,1), tzn. také první den v týdnu. Den Páně začínají křesťané slavit jako svoji slavnost: křesťanský mučedník Justin (+165) v jedné ze svých apologií⁶ hovoří o tom, že se křesťané v den Páně scházejí k lámání chleba tzn. ke slavení mše svaté. Den Páně se latinsky řekne dies Dominí nebo dies dominica. Odtud tedy pochází název domenica v italštině: název tohoto dne hlásá, že se jedná o den zasvěcený Pánu.

Kdo je Pánem sedmého dne?

Křesťané tímto Pánem prohlašují Ježíše Krista, který právě první den po sobotě vstal z mrtvých. Právě tuto epochální událost křesťané každou neděli slaví. Mimochodem na to upozorňuje i název sedmého dne v ruštině: voskresenie – vzkříšení.

Český název „neděle“ je jedinečný!!!

Názvy sedmého dne domenica (Pánova), voskresenie (vzkříšení) jasně vyjadřují, na co má člověk, křesťan, evropan, sedmého dne upřít svoji pozornost. Když to udělá, pak je jasné, že mu ani nezbude čas na nějakou těžkou práci, které byly beztak plně předchozí dny v týdnu. My Češové snad proto, že nám často to důležité nedochází, pojmenovali jsme sedmý den neděle. Možná proto, aby nám tento název skutečně výslovně připomněl skutečnost, že nemáme pracovat. A abychom na to nezapomněli, máme ještě přísloví „V neděli se nedělá“. Přesto pracujeme a honíme se víc než kdokoli v Evropě. Ale máme se lépe? Spočívá kvalita života skutečně jen na tom materiálním, co člověk má?

A co ostatní dny v týdnu?

V ruštině i češtině jsou názvy dnů v týdnu inspirovány jejich pořadím v týdnu. Pondělí je den po neděli. Úterý je od „vtoroj“ – druhý den v týdnu, středa je prostřední den – podobně je v němčině také Mittwoch. Čtvrtek a pátek je od čtvrtý a pátý, sobota pochází z židovského sabatu a v neděli se nedělá.

Otroci dnes a u nás v Česku?

Ano, bohužel je to tak a nebojme se nazvat věci pravými jmény. Člověku, který pro sebe chce absolutní svobodu oproštěnou od jakéhokoli zákona, hrozí otroctví. A to zejména v případě, že opouští zákon Boží. Český člověk, který ztratil smysl pro nedělní odpočinek, zná často jenom práci. Modráky nevysvlékne ani v neděli. Jeho život nezná změnu, nemá jiskru ani naději a tím se podobá starověkým otrokům.

⁶ Apologie = spis určený na obranu víry.

Je tu však ještě jedna forma novodobého otroctví. To když by někdo v neděli rád zůstal doma u rodiny a nemůže, protože jeho zaměstnavatel ho nutí do práce. Nemluvím teď o zdravotních sestřích či lékařích, ale o těch provozech, které fungují i v neděli kvůli většímu zisku. Sem patří i nedělně otevřené obchody a tady jsme otrokáři i my nedělně nakupující. Kvůli mému pohodlí, nechotě trochu se zamyslet a nakoupit vše potřebné už v pátek nebo v sobotu dopoledne, musí mnozí do práce i v neděli. Zeptejte se v neděli prodavačky, jestli chce být v obchodě nebo raději doma.

Je neděle začátek týdne nebo konec?

Pro židy byla sobota posledním dnem v týdnu⁷. Podobně jsme i my dnes zvyklí vnímat neděli – vždyť i v kalendářích každý týden končí nedělí. Od počátku to ale tak nebylo – a např. v anglickém prostředí tomu tak není dodnes. Neděle se v křesťanském prostředí ustavila jako den po sobotě, jako první den v týdnu. V tento den vstal Ježíš Kristus z mrtvých a odstartoval tak nové stvoření. Je to den, od kterého se vše další odvíjí... Sv. Ignác z Antiochie (+ okolo r. 110) nazývá křesťany těmi, kteří žijí nedělně. To znamená, že neděle pro křesťany není jen dnem, který prostě přerušuje tok práce. Je to den, kdy si křesťan připomíná radikální novost a osvobození, které přinesl Ježíš Kristus. Tato novost pak má moc poznamenat pozitivně celý následující týden křesťana: jeho práci, vztahy, zábavy a jaké ještě mohou být různorodé lidské aktivity⁸.

Čtyřstranu o neděli napsal P. Jindřich Čoupek

Záludnosti neděle - co hrozí mužům a co ženám:

P. Pavel Zahradníček

Když sednu a spočítám, co kolik stojí, vychází mi, že bych musel pracovat tak devět dní v týdnu...

A je těžké nezapomenout, že rodina potřebuje **nejen peníze**, které vydělám, **ale také mě!** Ten poměr 6:1 je minimum a kdybych se snažil ještě z toho jednoho dílku něco ubrat, rodina nezíská, ale ztratí... A já ztratím taky – možná i rodinu...

Nemám čas si odpočnout, dělám to přece pro ně... A ani neuvažuji o tom, že odpočinek potřebuji nejen proto, abych mohla dále pracovat, **ale abych mohla pracovat s úsměvem**, vlídností, s laskavostí. A pak se divím, že když jsem přetěžaná, nerudná, nikdo si mé práce neváží. Děcka koukají, jak co nejdřív vypadnout z domu a manžel sedí raději v hospodě....

⁷ Viz. článek Co Bůh činí, dobře činí v této tématice čtyřstraně.

⁸ Papež Benedikt XVI. ve svojí poslední exhortaci Svátost lásky píše: „Žít nedělně znamená žít ve vědomí osvobození jež přinesl Kristus a nést vlastní existenci jako darování sebe Bohu, aby se jeho vítězství plně projevilo vnitřně obnoveným jednáním ... v tomto dni totiž pramení křesťanský smysl existence a nový způsob prožívání času, vztahů, práce, života i smrti.“ (viz Svátost lásky, latinsky Sacramentum caritatis na www.claritatis.cz)

Ministrantská pout' do Říma aneb jak jsme viděli Svatého otce

V květnu se dva kněží z FATYMu a jeden pan kostelník vydali se dvanácti ministranty z našich farností do Říma. Jedním z vrcholů byla mše svatá, kterou jsme slavili jako první křesťané v podzemí v katakombách. Dalším vrcholem byla noční hra při zastávce v Benátkách a audience u Svatého otce...

Audience probíhala jako každý týden ve středu od 10:30 na náměstí svatého Petra. Rozhodli jsme se, že pojedeme metrem a budeme mít tak opět o zážitek víc.

Stalo se. Přijel první vůz a byl plný lidí až po strop. Další vůz také tak, ale ten jsme se rozhodli už nepustit. Rozdělili jsme se na tři skupinky asi po pěti a každá měla za úkol atakovat jedny dveře. Před tím jsme si ještě ujasnili, že se vystupuje na zastávce Ottaviano San Pietro. Útok se zdařil, jen jeden menší ministrant zoufale pobíhal po peróně a nemohl se nikam nacpat. Dveře se už zavíraly, když je jeden z nás zablokoval vlastním tělem, chytl opozdilce a namáčkl k sobě. Vystoupili jsme z metra a proudili jsme s davem na náměstí za vysokým panem kostelníkem z Těšetic.

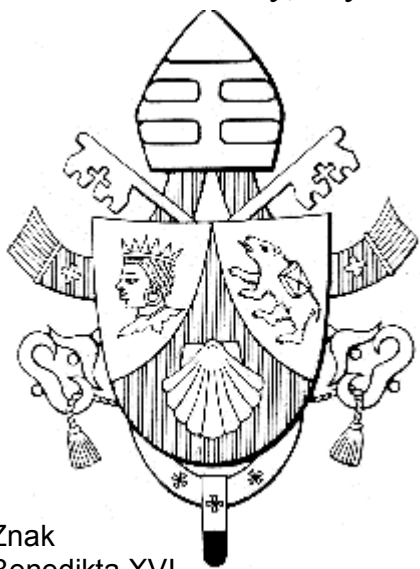
Na náměstí jsme si našli dobré místo na sezení. Vedle nás sedící Portugalci se hlasitě projevovali zpěvem. „Otče, taky něco zazpíváme, nemusí tady řvát jenom oni.“ K nelibosti Španělů sedících za námi jsme se postavili na židličky a začali Vesel se nebes královno... Bohužel jsme to chytlí moc vysoko. „Už jede...“ Tak samozřejmě všichni na židličky, aby všichni hůře viděli. Svatý otec dojel až na tribunu ve svém pa-

pamobilu, zaznělo evangelium v několika jazycích a papež Benedikt XVI. začal hovořit o kněžství křesťana. To už ale docela silně lilo a mnoho lidí, spolu s nimi i my, se rozhodlo pro záchranu holého života. Ven z náměstí vedla jen úzká mezírka mezi zátarasy. Ty však nebyly vysoké, tak jsme je začali přeskakovat. Čtvrtého skokana však vrátila ruka zákona za límec zpět na náměstí. Průtrž mračen neustávala, zmatek u východu sílil. Ti z nás, kteří byli ještě uvnitř, toho využili a dokončili přeskakování, takže se brzy celá naše mokrá skupina mohla vydat do sucha našich postýlek v české papežské koleji Nepomucenum, kde jsme měli svou základnu. Svatého otce jsme viděli, dokonce ho máme na fotce...

*Jeden ze zážitků z ministrantské pouti do Říma zapsal
P. Jindřich Čoupek*

Svatý otec Benedikt XVI.

Znak
Benedikta XVI.

Něco pro zasmání:

(Nám se naštěstí na audienci u Sv. otce podařilo získat vstupenky...)

Vypráví se, že k papeži Janu Pavlu II. se kdysi snažil dostat nějaký děda. Švýcarská garda ho zastavila: „Dědo, k papeži nemůžete!“

„Ale já musím, jdu mu gratulovat k svátku!“

„Ale dědo, dnes není ani Jana ani Pavla...“ „Ale je druhého,“ nedal se odradit děda.

Čtvrtý hřích proti Duchu Svatému

Nepřát Boží milost bližnímu a závidět mu ji

V našich zamyšleních o hříších proti Duchu Svatému se dostáváme už ke čtvrtému hříchu. Všechny tyto hříchy mají jedno společné. Nebudou odpuštěny na věčnosti. To znamená, že zemřít ve stavu takového hříchu je tragédie.

Nepřát bližnímu Boží milost a závidět mu ji může být rozšířenější, než by se mohlo zdát na první pohled. Např.: Děda se posmívá své malé zbožné vnučce, která chodí do kostela a modlí se. Tím jí kazí chuť, aby žila z milosti Boží a vlastně jí nepřeje, aby rostla ve víře. Tento hřích má mnoho podob. Ať už od takovýchto výsměšných narážek na ty, kteří se snaží žít zbožně, až po snahu druhým podsouvat různé nepravdy, které by je odvrátili od života podle víry. Může se projevovat i tím, že člověk je ve stavu hněvu a smutku, když vidí, že přibývá zbožných lidí a naopak škodolibě se raduje, když někdo

hřeší, odpadá od víry, anebo když je církev pronásledovaná či utlačovaná. Jak už jsem řekl: zemřít v tomto stavu je skutečnou tragédií. Máme se radovat, když někdo žije z milosti Boží, když roste jeho víra a svatost.

Od tohoto hříchu proti Duchu Svatému je však třeba rozlišit stav, kdy se člověk rmoutí sám nad sebou, že doposud není tak dobrý ve ctnostech jako druzí a snaží se je vdobrem životě napodobit. Pak nejde o hřích, ale o chvályhodnou snahu růst k dokonalosti. Takto bychom měli všichni žít. Kéž se nám to daří a už zdaleka se vyhýbáme hříchu proti Duchu Svatému.

otec Marek Dunda

Chudá žena a její dar

(z Markova evangelia v „brněnském hantecu“)

Šéf vzal plac u kasy a házel čučku, jak ju maníci futrujó prachama. Fůra kolíků vyplázla těžký lováče. Naklusala taky nějaká koc, nic moc nóbl, a smékla tam dva drobáky, cirka tak búra.

Šéf hókl na mladý a hodil k nim řeč: „Šlus, garantuju vám: tadle koc vysolila větší balík než celá ta partija, co futrovala kasu. Všecky ty móky vyšpulily, co jim od chlebárny upadlo. Tadle koc to smékla na doraz.“

Ježíš si sedl naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhažují peníze.

A mnozí bohatí dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyrák.

Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc, než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.“

z www.katolik.cz a z běžného překladu Bible vybral P. Pavel Zahradníček

Pán Bůh zaplat' všem, kteří pomáhají podle svých třeba i velmi skromných možností s budováním kostela na Šumné, pořízením zvonů v Prosiměřicích, budováním centra tiskového apoštolátu v Lančově, opravou varhan v Bítově, opravou střechy kostela v Jeníkově a s mnoha dalšími věcmi.....

kněží FATYMu

Již od Velikonoc roku roku 1999 jsme začali družbu s farností Jeníkov v Severních čechách a později jsme si tuto dříve zcela mrtvou farnost postupně zcela „adoptovali“.

Jeníkov má svoji řeholní sestru!

Říká se, že když se někde děje něco dobrého a krásného, v pozadí stojí někdo nenápadný, o kom třeba ani nikdo neví, kdo to ve svých modlitbách a obětech vyprosil. Zdá se, že tomu tak je i v Jeníkově.

Asi tak před třemi roky jsem se dozvěděl, že snad na Lomečku u Vodňan žije řeholní sestřička, která pochází z Jeníkova. Od té doby jsem se toužil s ní setkat, což se mi povedlo letos v dubnu, kdy jsem se na Lomeček konečně vypravil. A ona sestra tam skutečně byla. Čekalo mě velmi příjemné setkání.

Sestra Marcela se vlastním jménem jmenuje Božena Čermáková a pochází z vesnice v Jeníkovské farnosti - z Oldřichova. Později se přestěhovali do Jeníkova. V jejím dospívání ji postihla těžká choroba, která ji přivedla blíž k Bohu. Při léčení v Milešově ji oslovil osobní přístup sestřiček i místního personálu a rozhodla se svůj život věnovat Bohu. Nechala se pokřtít a odešla k šedým sestrám (františkánkám) do Broumova. Nyní působí na Lomečku. Na Jeníkov ráda vzpomíná a modlí se za něho každý den.

Mám radost z toho, že z této farnosti vzešlo duchovní povolání, i když je to už nějaký ten rok (sestřička je narozená v roce 1933). Kéž by se i teď našel někdo, kdo v sobě pocítí Boží volání.

otec Nik – duchovní správce Jeníkovské farnosti z FATYMu Vranov nad Dyjí

Chcete mě?

Film o adopci farnosti Jeníkov zanedlouho i na TV-MIS.cz

V těchto dnech, kdy finišují práce na přípravě prázdninového vydání farního Zpravodaje, se dostává do finále i další činnost. Práce na krátkém filmu, který bude, půjde-li vše dle plánu, poprvé uveden při „Fatymských slavnostech“ v sobotu 23.6. ve vranovském kostele. Jeho promítnutí by mělo být takovou spojnici mezi mší svatou na poděkování, která začne v 17.17, a následným opékáním čuníka s posezením na farním dvoře.

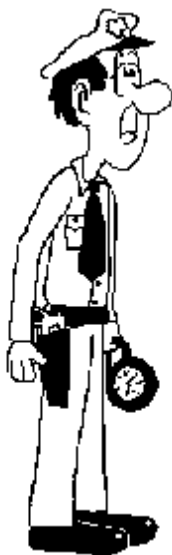
Film o adopci farnosti Jeníkov bude mít pravděpodobně název: „Chcete mě?“ Film bude tentokrát zahraniční provenience. Zpracovává se ve Švýcarsku. Tam totiž nyní pracuje Pavel Lukeš ze Šumné, který je se svým Oggie studiem autorem i četných dalších filmových trháků ze života a akcí FATYMu a naší oblasti. Tak jako jeho předcházející díla, i tento film by se měl krátce po své premiéře objevit i na naší internetové televizi TV-MIS.cz. Vy se na něj ale jistě přijdete kouknout na premiéru do Vranova...

Pavel Lukeš bude snad také opět natáčet i peší pouť z Vranova nad Dyjí na Velehrad.

otecl Pave Zahradníček, FATYM Přímětice-Bítov

A JEŠTĚ NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR:

„Jožko, pod' se mnú na salaš, krast jehňata!“
„A ty nevíš, že v desateru se říká: sedmé nepokradeš?“
„Tak jich ukradnem jen šest a to sedmé tam necháme!“

Pan farář jel večer na kole. Zastaví ho policejní hlídka a říká:
„Za to, že jedete na neosvětleném kole, zaplatíte pokutu 100 Kč!“
Pan farář se brání: „Ale mě se nemůže nic stát, se mnou je přece anděl strážný!“
„A, vy jedete dva!!! Tak zaplatíte dvě stovky.“

Povídají si tři kluci.
„Můj strýc je kněz a lidé mu říkají ‚velebný pane‘,“
chlubí se jeden.

„To můj strýc je biskupem a lidi mu říkají ‚vaše Eminence‘,“
přebil ho druhý.

„Můj strýc má 170 kilo, a lidi, když ho vidí, říkají ‚můj Bože!‘,“
triumfoval třetí.

Bývaly to protistátní vtipy:

Co má Betlém společného se socialismem?

Nahore hvězda, dole chlév a dítě se hned po narození dává do jeslí...

Po jednom chodníku jde kněz a po druhém předseda MNV, proti nim po ulici muž. Právě zahlédne předsedu a pozdraví: „Čest práci!“ a pak zahlédne kněze a pozdraví: „Pochválen buď Ježíš Kristus!“

Kněz je pobouřen jeho obojakostí a zeptá se:

„Kdo stvořil svět?“

„Pán Bůh,“ odpoví muž. A směrem k předsedovi dodá:

„Ale za vydatné pomoci Sovětského svazu.“

Všechna telefonní čísla na kněze FATYMu najdete zde!!!

Toto 43. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** pod vedením P. Marka Dundy (mobil: 731402742), moderátora týmu, faráře ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milana Plíška (mobil: 723693455), faráře ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, kaplana P. Jana Richtera (mobil: 731402743) a otce jáhna Františka Řezníčka - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, E-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a **Farní tým Přímětice-Bítov** pod vedením P. Pavla Zahradníčka (mobil: 731402651), moderátora týmu, faráře v Bítově, Citonicích, Chvalaticích, Hor. Břečkově, Lukově a Těšeticích, P. Pavla Sobotky (mobil: 731402650), faráře v Přímětích, Prosiměčích a Práčích, P. Marka Dundy, kaplana pro přímětické sídliště (mobil: 731402742) a kaplana P. Jindřicha Čoučka (mobil: 731402652) majícího na starosti zejména farnosti Prosiměřice, Práče, Těšetice a Lukov - adresa FATYM PŘÍMĚTICE-BÍTOV, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, E-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v červnu 2007. Náklad 7030 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již čtyřicáté čtvrté) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2007. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.